

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

FOR SIN DRENG!

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

For sin Dreng

En Moders Roman

fortalt af

Nordisk Films Compagni

3 Akter — 50 Afdelinger.

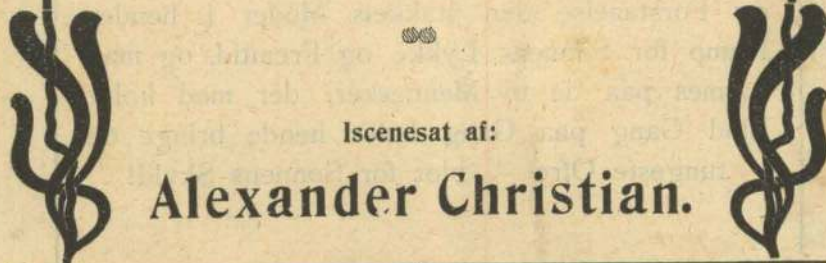
I Hovedrollen:

EBBA THOMSEN.

Isenesat af:

Alexander Christian.

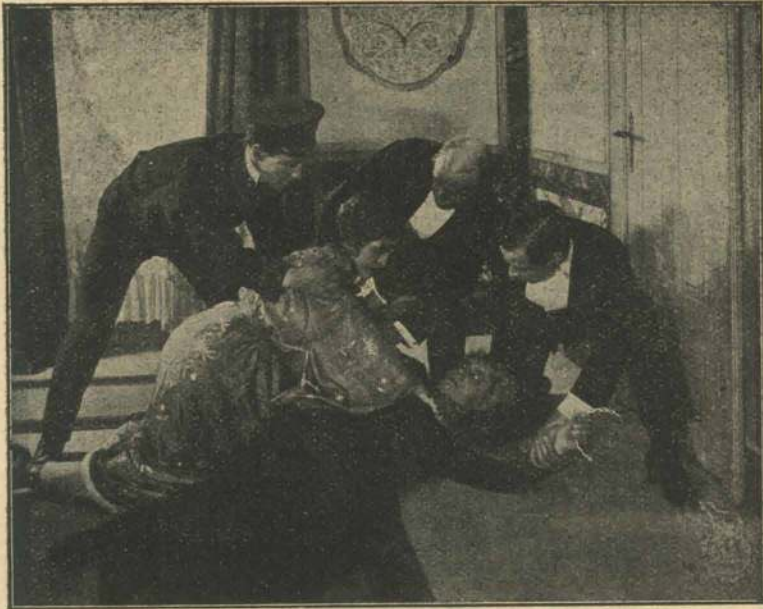
James Morton, Bankier Hr. *Thorleif Lund*
Emma, hans Kone Frk. *Ebba Thomsen*
Edward, deres Søn Hr. *Arne Weel*
Joseph Simpson, Bogholder . . Hr. *Robert Schyberg*
Vita Bell, Medlem af en international Tyvebande
Frk. *Stella Lind*

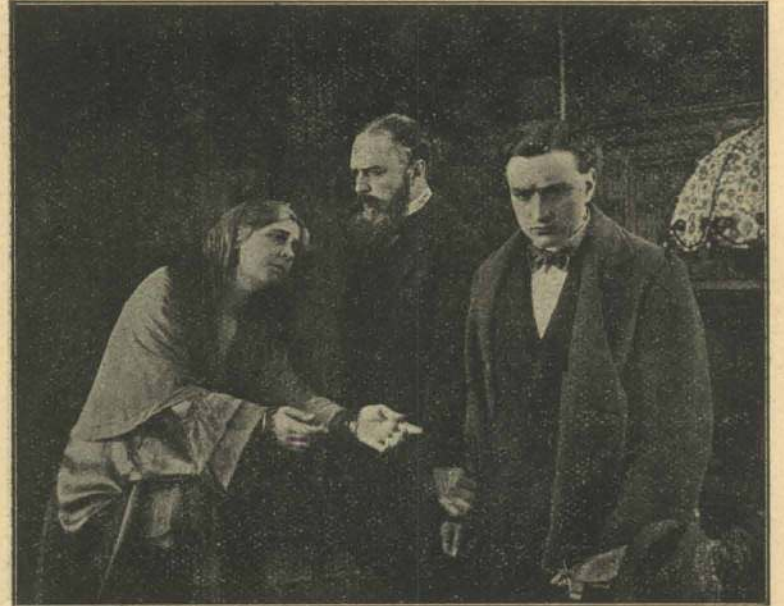
Der er over denne Fortælling en betagende Stemning, som straks griber Tilskueren om Hjertet; man følger uvilkaarlig med største interesse og Forstaaelse den stakkels Moder i hendes Kamp for Sønnens Lykke og Fremtid, og man harmes paa de to Mennesker, der med koldt Blod Gang paa Gang lader hende bringe de tungeste Ofre — blot for Sønnens Skyld!

AFDELINGERNE:

- 1 Hos Bankier Morton.
- 2 En Solderist af en Søn.
- 3 Morton er for optaget til at kunne ofre Tid paa sit Hjem og sin Hustru.
- 4 Paa Kontoret.
- 5 Bogholderen er en formuende Mand.
- 6 „Faar jeg snart den Statusopgørelse.“
- 7 Checken fra Firmaet.
- 8 Et Vindstød.
- 9 Opgøret mellem Chefen og Bogholderen.
- 10 „De skal engang komme til at fortryde dette!“
- 11 Edward har faaet Stuearrest.
- 12 Checken findes bag Skrivebordet.
- 13 For stolt til at gøre Undskyldning.
- 14 Paa Storbyens Natrestauranter.
- 15 Et Gensyn.
- 16 Edward tager Ophold hos Simpson.
- 17 Brevet til Moderen.
- 18 Den falske Veksel.
- 19 Fru Morton opsøger Simpson.
- 20 Beløbet laanes hos Simpson.
- 21 Nogen Tid senere.
- 22 Fru Morton trænger til at tale med en Ven.
- 23 Besøget hos den tidligere Bogholder.
- 24 Kysset.
- 25 Sønnens Opfattelse af Forholdet.
- 26 „Moder har en Elsker!“
- 27 Vist bort fra Hjemmet.
- 28 Efter Brudet med Hustruen optager Morton sin Søn i Firmaet.
- 29 Brevet fra Greven.
- 30 Det kostbare Diadem.
- 31 Edward rejser til Ostende.
- 32 Ombord paa Damperen.
- 33 Et nyt Bekendtskab.
- 34 Den smukke, men farlige Frøken Vita!
- 35 Paa Hotellet hvor Fru Morton arbejder som Frisørinde.
- 36 Det skæbnesvangre Gensyn.
- 37 I Vitas Værelse.
- 38 En gemen Forbryderske.
- 39 Det kostbare Smykke.
- 40 Om Natten.
- 41 Fru Morton passer paa.
- 42 Kampen mellem de to Kvinder.
- 43 En fræk Beskyldning.
- 44 Morton afrejser.
- 45 Den næste Dag afholdes Forhør paa Hotellet.
- 46 „Kender d'Herrer denne Kvinde.“
- 47 Et Spring.
- 48 „Det var mig, der var Tyven!“
- 49 Udenfor Hospitalets Sygeværelse.
- 50 Forsoningen.

Den rige Bankier Mortons eneste Søn, Edward, er en meget letsindig ung Mand. Han bruger mange Penge, og lykkes det ham ikke at faa disse hos Faderen, henvender han sig sjældent forgæves til Moderen, der elsker og forguder sit Barn. Bankieren forsøger ofte at tale Sønnen til Rette, men da han i lang Tid har været saa optaget af sine Forretninger, at han omtrent er bleven fremmed for sin Familie, tager Edward ikke det mindste Hensyn til hans Moraliseren, men bliver ved med at dyrke Byens Forlystelsesliv . . . En Dag, han har faaet Stuearrest, sniger han sig alligevel hjemme fra, — og Følgen heraf bliver, at Morton trods sin Hustrus Protest, forstøder ham. Skæbnen fører nu Edward sammen med en Mand — Joseph Simpson, der tidligere har været ansat i hans Faders Bank, men som har mistet sin Stilling der. Aarsagen til hans Afskedigelse var følgende . . . Allerede i nogen Tid havde han staaet paa en spændt Fod med sin Principal, og da denne en Dag opdagede, at der var forsvundet en Anvisning paa et større Pengebeløb, beskyldte han Simpson for at have tilegnet sig denne — og afskedigede ham. Simpson svor, at Morton skulde komme til at angre den Uretfærdighed, han havde begaaet mod ham . . . Straks efter fandt Bankieren Anvisningen liggende bag sit Skrivebord, hvor et Vindstød havde ført den ned, — men han var for stolt til at ville ydmyge sig overfor Simpson ved at fortælle ham, at Anvisningen var

kommen til Veje. — — — Naar Simpson derfor nu tilbyder sin Fjendes Søn, at han foreløbig kan bo hos ham, er det ikke de ædlest Motiver, der ligger til Grund for hans Velvilje. Han haaber nemlig gennem Edward at kunne faa Lejlighed til at ramme Faderen, som han nærer et uudslukkeligt Had til

. Nogen Tid efter faar Fru Emma Morton, der er kommen til at staa sin Mand endnu mere fjern, efter at han har lukket sit Hjem for Sønnen, et Brev fra denne, hvori han bønfaller hende om at hjælpe ham. Han tilstaar, at han har været saa letsindig at skrive Faderens Navn under paa en Veksel, som forfalder den næste Dag, og som han ikke er i Stand til at indfri. Emma Morton bliver ude af sig selv af Fortvivlelse, og da hun ikke tør betro sig til sin Mand og ikke selv raader over de nødvendige Penge, opsøger hun Simpson, hvis Adresse Edward har sendt hende. Hun fortæller Simpson, at hun ingen Udvej ser til at skaffe Pengene, — og det ender saa med, at han tilbyder at laane hende Beløbet. Det er dog ikke af Medlidenhed, han gør det, — men han har en Anelse om, at det vil kunne tjene til Fremme af hans hævn-gerrige Planer

. Hans Offervillighed bevirker imidlertid, at Emma Morton fatter Sympati for ham, og da hun en Dag føler sig ensom og trænger til at tale med et Menneske, hos hvem hun

mener at kunne finde Forstaaelse, opsøger hun atter Simpson. Edward træffer hende deroppe og misforstaar fuldstændig Hensigten med hendes Besøg. En forfærdelig Mistanke om, at der bestaar et Forhold mellem Moderen og Vennen, vaagner i ham. Omtrent bragt fra Sans og Samling ved den frygtelige Opdagelse, han mener at have gjort, styrter han hjem til Faderen og fortæller ham, hvad han har opdaget. — og da Fru Morton lidt efter vender hjem, befaler hendes Mand hende at forlade hans Hus øjeblikkelig

. Der gaar et Aar

Efter Brudet med Hustruen har Morton fuldstændig forsonet sig med Sønnen og har givet ham en ansvarsfuld Stilling i sin Bank. En Dag sender han ham til Ostende i et vigtigt Forretningsanliggende. Det drejer sig om et Diadem, som en udenlandsk Adelsmand har givet i Pant for et større Laan, og som skal afleveres til ham, da han nu har tilbagebetalt Laanet. Undervejs stifter Edward Bekendtskab med en fortryllende ung Dame, — Vita Bell, — som han bliver stærkt indtaget i. Han aner jo ikke, at hun tilhører en international Forbryderbande, der ved Besked om Hensigten med hans Rejse, og som vil sætte sig i Besiddelse af Diademmet. I Ostende tager Vita ind paa samme Hotel som sin nye Tilbeder, der ved sin Ankomst faar at vide, at Greven, han skal aflevere det værdifulde Pant til, endnu ikke er kommen. — — — —

— — — Den ulykkelige Emma Morton har, siden, hun blev vist bort fra sit Hjem, — maattet kæmpe haardt for at opretholde Livet og er nu blevet Frisørinde paa det Hotel, hvor Edward og Vita er tagne ind. Hun genkender sin Søn, — og ved et Tilfælde faar hun Nys om hans smukke Rejsesælles forbryderiske Planer. Hun underretter telegrafisk Bankieren om den Fare, Edward svæver i, og søger at hindre Vita i at sætte sig i Besiddelse af Smykket. Ved en snild Manøvre fra Forbryderskens Side bliver det imidlertid Emma Morton, der bliver anholdt som sigtet for Tyveri, — og ved Forhøret, der finder Sted den næste Dag, — nægter baade Edward og Faderen, som er kommen til, at kende den Anholdte. I sin Fortvivlelse beslutter den af Skæbnen saa haardt forfulgte Kvinde at tage sig af Dage, — og hun kaster sig ud af et Vindue. Det frygtelige Optrin virker saa stærkt paa Vita Bell, at hun hulken tilstaar, at hun er den rette Skyldige.

— — — — Til alt Held viser det sig, at Emma Morton ikke er dødelig kvæstet, — og ved hendes Sygeseng kommer det til en gribende Scene mellem hende og hendes Mand og Søn. De to har forstaaet, at de ikke alene nu — men ogsaa tidligere har gjort den stakkels Kvinde blodig Uret, og de lover hinanden, at de vil gøre alt for at sone, hvad de har forbrudt mod hende.

Personerne:

James Morton, Bankier.....Herr Thorleif Lund.
 Emma, hans Kone.....Frk. Ebba Thomsen.
 Edward, deres Søn.....Herr Arne Weel.
 Joseph Simpson, Bogholder.....Herr Robert Schyberg.
 Vita Bell, Medlem af en international Tyvebande...Frk. Stella Lind.

Den rige Bankier Mortons eneste Søn, Edward, er en meget letsindig ung Mand. Han bruger mange Penge, og lykkes det ham ikke at faa disse hos Faderen, henvender han sig sjældent forgæves til Moderen, der elsker og forguder sit Barn. Bankieren forsøger ofte at tale Sønnen til rette, men da han i lang Tid har været saa optaget af sine Forretninger, at han omtrent er bleven fremmed for sin Familie, tager Edward ikke det mindste Hensyn til hans Moraliseren men bliver ved med at dyrke Byens Forlystelsesliv... En Dag, han har faaet Stuearrest, sniger han sig alligevel hjemme fra, - og Følgen heraf bliver, at Morton trods sin Hustrus Protest forstøder ham. Skæbnen fører nu Edward sammen med en Mand, - Joseph Simpson, der tidligere har været ansat i hans Faders Bank, men som har mistet sin Stilling der. Aarsagen til hans Afskedigelse var følgende.....Allerede i nogen Tid havde han staaet paa en spændt Fod med sin Principal, og da denne en Dag opdagede, at der var forsvundet en Anvisning paa et større Pengebeløb, beskyldte han Simpson for at have tilegnet sig denne - og afskedigede ham. Simpson svor, at Morton skulde komme til at angre den Uretfærdighed, han havde begaaet mod ham... Straks efter fandt Bankieren Anvisningen liggende bag sit Skrivebord, hvor et Vindstød havde ført den ned, - men han var for stolt til at ville ydmyge sig overfor Simpson ved at fortælle ham, at Anvisningen var kommen til Veje. - - - Naar Simpson derfor nu tilbyder sin Fjendes Søn, at han foreløbig kan bo hos ham, er det ikke de ædlest Motiver, der ligger til Grund for hans Velvilje. Han haaber nemlig gennem Edward at kunne faa Lejlighed til at ramme Faderen, som han nærer et

uudskikkeligt Had til.....

.....Nogen Tid efter faar Fru Emma Morton, der er kommen til at staa sin Mand endnu mere fjern, efter at han har lukket sit Hjem for Sønnen, et Brev fra denne, hvori han bønfaller hende om at hjælpe sig. Han tilstaar, at han har været saa letsindig at skrive Faderens Navn under paa en veksels, som forfalder den næste Dag, og som han ikke er i Stand til at indfri. Emma Morton bliver ude af sig selv af Fortvivelse, og da hun ikke tør betro sig til sin Mand og ikke selv raader over de nødvendige Penge, opsøger hun Simpson, hvis Adresse Edward har sendt hende. Hun fortæller Simpson, at hun ingen Udvej ser til at skaffe Pengene,- og det ender saa mæd, at han tilbyder at laane hende Beløbet. Det er dog ikke af Medlidenhed, han gør det,- men han har en Anelse om, at det vil kunne tjene til Fremme af hans hævngerige Planer.....

.....Hans Offervillighed bevirker imidlertid, at Emma Morton fatter Sympathi for ham, og da hun en Dag føler sig ensom og trænger til at tale med et Menneske, hos hvem hun mener at kunne finde Forstaaelse, opsøger hun atter Simpson. Edward træffer hende deroppe og misforstaar fuldstændig Hensigten med hendes Besøg. En forfærdelig Mistanke om, at der bestaar et Forhold mellem Moderen og Vennen, vaagner i ham. Omtrent bragt fra Sans og Samling ved den frygtelige Opdagelse, han mener at have gjort, styrter han hjem til Faderen og fortæller ham, hvad han har opdaget, - og da Fru Morton lidt efter vender hjem, befaler hendes Mand hende at forlade hans Hus øjeblikkelig.....

.....Der gaar et Aar....

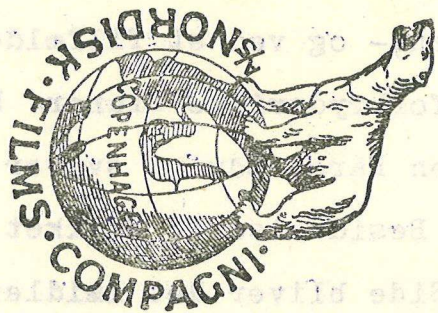
Efter Brudet med Hustruen har Morton fuldstændig forsonet sig med Sønnen og har givet ham en ansvarsfuld Stilling i sin Bank. En Dag sender han ham til Ostende i et vigtigt Forretningsanliggende. Det drejer sig om et Diadem, som en udenlandsk Adelsmand har givet i Pant for et større Laan, og som skal afleveres til ham, da

(Gengældelsen)

han nu har tilbagebetalt Laanet. Undervejs stifter Edward Bekendtskab med en fortryllende ung Dame, - Vita Bell, - som han bliver stærkt indtaget i. Han aner jo ikke, at hun tilhører en international Forbryderbande, der ved Besked om Hensigten med hans Rejse, og som vil sætte sig i Besiddelse af Diademmet. I Ostende tager Vita ind paa samme Hotel som sin nye Tilbeder, der ved sin Ankomst faar at vide, at Greven, han skal aflevere det værdifulde Pant til, endnu ikke er kommen. - - - -

- - - Den ulykkelige Emma Morton har, siden hun blev vist bort fra sit Hjem, - maattet kæmpe haardt for at opretholde Livet og er nu blevet Frisørinde paa det Hotel, hvor Edward og Vita er taget ind. Hun genkender sin Søn, - og ved et Tilfælde faar hun Nys om hans smukke Rejsefælles forbryderiske Planer. Hun underretter telegrafisk Bankieren om den Fare, Edward svæver i, og søger at hindre Vita i at sætte sig i Besiddelse af Smykket. Ved en snild Manøvre fra Forbryderskens Side bliver det imidlertid Emma Morton, der bliver anholdt som sigtet for Tyveri, - og ved Forhøret, der finder Sted den næste Dag, - nægter baade Edward og Faderen, som er kommen til, at kende den Anholdte. I sin Fortvivelse beslutter den af Skæbnen saa haardt forfulgte Kvinde at tage sig af Dage, - og hun kaster sig ud af et Vindue. Det frygtelige Optrin virker saa stærkt paa Vita Bell, at hun hulkende tilstaar, at hun er den rette Skyldige, - - - - Til alt Held viser det sig, at Emma Morton ikke er dødelig kvæstet, - og ved hendes Sygeseng kommer det til en gribende Scene mellem hende og hendes Mand og Søn. De to har forstaaet, at de ikke alene nu - men ogsaa tidligere har gjort den stakkels Kvinde blodig Uret, og de lover hinanden, at de vil gøre alt for at sone, hvad de har forbrudt mod hende.

.....

W e n n M ü t t e r l i e b e n .

Drama in drei Akten.

Personen:

Matthias Hettwig.....	Thorleif Lund
Elisabeth, seine Frau.....	Ebba Thomsen
Erwin, ihr Sohn.....	Arne Weel
Hugo Fürth.....	Robert Schyberg
Vita.....	Stella Lind.

Matthias Hettwig ist ein überlasteter, nervöser Grosskaufmann, der nie der Zeit fand, sich den Seinen zu widmen und daher jeden Einfluss auf sie verloren hat. Darunter hat besonders Erwin, sein jetzt erwachsener Sohn gelitten. Nur auf die Mutter angewiesen, die ihr einziges Kind mit abgöttischer Liebe umgab und ihm keinen Wunsch versagte, ist er nicht zu den pflichttreuen Menschen herangereift, für denen ausschliesslich sein Vater Zuneigung empfinden könnte. Erwin hat sich sogar in letzterer Zeit so sehr an ein leichtsinniges, inhaltloses Leben gewöhnt, dass selbst die Mutter, die bisher seiner Vergnügungssucht stets heimlichen Vorschub geleistet hat, sorgenvoll an die Zukunft ihres einzigen Sohnes denkt. Allein gegen den Vater verteidigt sie den Sohn so heftig, dass sie Matthias nur noch mehr reizt. Als Erwin eines Abends schwer betrunken heimkehrt, kommt es zum innerlichen Bruch zwischen seinen Eltern. Elisabeth, die sonst ihren Sohn ganz gewiss getadelt haben würde, stellt sich, durch die masslose Wut ihres Mannes getrieben, auf Erwins Seite und stopft seine Taschen mit Geld, um ihn über den heftigen Auftritt zu trösten. Nun ist Matthias Hettwig selbst nicht der Mann, Erwin auf bessere Wege zu leiten. Rechthaberich und jähzornig von Gemüt, begeht er selbst ein grosses Unrecht, dessen Opfer, der Oberbuchhalter Hugo Fürth, sich durch sein hochmütiges Wesen längst seine Gunst verschert hat. Als Hettwig daher bei seiner abendlichen Kontrolle eine Anweisung vermisst, beschuldigt er seinen Oberbuchhalter der Unverlässigkeit und entlässt ihn auf der Stelle. Als er kurze Zeit darauf die vermisste Anweisung wiederfindet, bringt er es nicht über sich, Hugo Fürth sein Unrecht einzugestehen und zieht sich dadurch

den berechtigten Hass seines früheren Angestellten zu.

Fürth, der genau weiss, wo er Matthias Hettwig am tiefsten trifft, setzt sich mit Erwin in Verbindung und zieht ihn allmählich so in seine Gesellschaft, dass der junge Mann keinen Abend ohne ihn verbringt. Er kehrt natürlich erst in den Morgenstunden nach Hause, bis ihn sein Vater schliesslich dabei überrascht und ihn nach einem furchtbaren Auftritt in sein Zimmer sperrt. Erwin, den aber noch mehr als das Beisammensein mit dem Buchhalter fortlockt, gibt sich nicht zufrieden, sondern lässt sich an einem rasch geknüpften Seil zum Fenster herab, um zu dem Kabaret zu eilen, in dem Hugo Fürth ihn erwartet. Der Vater entdeckt aber die Flucht seines Sohnes und macht mit einem energischen Entschluss jedem weiteren Uebertreten seiner Gebote ein Ende, indem er dem missratenen Sohn das elterliche Haus verschliesst. Allein damit verliert er den letzten Rest der Neigung, die Elisabeth einst für ihn empfunden hat. Die Mutter bleibt heimlich mit ihrem Sohn in Verbindung und verbringt Stunden in der Betrachtung der Photographien, die Erwin in jedem Lebensalter zeigen. Aber ihr Leiden ist damit noch nicht erschöpft. Nach einigen Wochen untröstlichen Schmerzes erhält sie einen Brief von ihrem Sohn, der ihr den Atem stocken macht. Erwin, der sein leichtsinniges Leben fortgesetzt hat, obwohl ihm keine Mittel mehr zur Verfügung standen, hat, um sich flüssiges Geld zu verschaffen, Schulden gemacht und dabei auf einem Wechsel den Namen seines Vaters gefälscht. Der Wechsel ist am nächsten Tage fällig, und Erwin hat kein Geld ihn einzulösen. Hugo Fürth, bei dem er wohnt, hat zwar guten Rat für ihn in Hülle und Fülle, aber kein bares Geld. Die unglückliche Mutter weiss in ihrer Angst nichts Besseres zu tun, als den Freund ihres Sohnes aufzusuchen und ihn um Hilfe anzuflehen, da sie selbst über keine Mittel verfügt. Hugo Fürth, der hier wieder eine Gelegenheit zur Vergeltung spürt, erklärt sich bereit, um ihretwillen, die notwendige Summe vorzustrecken. Wie er gerechnet hat, ist Elisabeth

dadurch von tiefer Dankbarkeit für ihn erfüllt, und die Vergleiche, die sie zwischen ihm und ihrem Gatten anstellt, fallen selbstverständlich zu Gunsten Hugo Fürths aus. Als daher ein neuer Streit zwischen ihr und Matthias ausbricht, dessen Gegenstand natürlich Erwin ist, flüchtet sie sich verwirrt von Gram und Kummer zu Hugo Fürth, um sich Trost und Rat bei ihm zu holen. In ihrer Verzweiflung bemerkt sie es nicht, dass der Buchhalter seinen Ton allmählich ändert und eine sehr zärtliche Haltung einnimmt. Sie wird sich dessen und ihres unschicklichen Besuches erst richtig bewusst, als sich die Tür öffnet und Erwin totenblass die Augen auf die Mutter richtet. Ehe sie ihn ansprechen und ihm alles erklären kann, ist Erwin geflohen, und wie so oft nimmt dieser Muttersohn am heftigsten Partei gegen die Frau, die ihm ihr ganzes Glück und ihre Ruhe geopfert hat. Er eilt zu dem Vater, um ihm mitzuteilen, was er gesehen hat. Als Elisabeth heimkehrt, sieht sie sich zwei unerbittlichen Richtern gegenüber, und als der Gatte ihr nahelegt, sein Haus zu verlassen, hat ihr Sohn nicht einen einzigen Blick für sie.

Infolge des Bruchs zwischen Vater und Mutter, versöhnen sich Matthias und Erwin. Ohne die Gegenwart der all zu nachsichtigen Mutter wird Erwin ein fleissiger, tüchtiger Mensch, die beste Stütze seines Vaters im Geschäft. Als Hettwig daher den vertraulichen Auftrag erhält, einen wertvollen Schmuck nach Scheveningen bringen zu lassen, fällt seine Wahl sofort auf seinen Sohn.

Auf dem Dampfer, der ihn nach seinem Bestimmungsorte führen soll, macht Erwin die Bekanntschaft eines jungen Mädchens ohne zu ahnen, dass die schöne Vita, die ihm so gut gefällt, in Wahrheit nicht die behütete Tochter einer guten Familie, sondern eine Hochstaplerin ist, die aus ihrer Bekanntschaft den grössten Nutzen zu ziehen hofft und vor allem deshalb für Erwin Interesse empfindet, weil sie den wertvollen Schmuck in seiner Obhut weiss. In dem Hotel, in welchem Erwin in Scheveningen Wohnung nimmt, hat seine Mutter

nach einem bitteren Existenzkampf eine Stellung als Frisöse gefunden. Als Elisabeth in dem Fremden ihren Sohn erkennt, hat sie nur den einen Wunsch, von ihm nicht erkannt zu werden. Da entdeckt sie durch einen Zufall, welcher Art die Beziehungen sind, die Vita zu dem jungen Mann unterhält. Ratlos kämpft sie mit ihrem Stolze. Nein, sie kann ihren Sohn vor der Diebin nicht warnen, wohl aber kann sie heimlich über seine Sicherheit wachen und den Vater anonym von der Gefahr verständigen, in welcher Erwin schwebt. In der Nacht wacht sie auf dem Flure. Ihr Argwohn hat sie auf die richtige Fährte geführt. In dieser Nacht unternimmt Vita ihren Diebstahl, allein als sie mit dem Schmuck Erwins Zimmer verlässt, stürzt sich Elisabeth auf sie, um ihr das Kleinod zu entreissen. Vita ruft laut um Hilfe, und als die Zimmerkellner herbeieilen, beschuldigt sie Elisabeth des Diebstahls den sie selbst begangen hat. Natürlich schenkt man dem Gast mehr Vertrauen als der Angestellten. Elisabeth wird trotz ihrer verzweifelten Unschuldsbeteuerungen der Polizei übergeben. Am nächsten Tage trifft Hettwig, von dem seltsamen Telegramm beunruhigt, gerade in Scheveningen ein, als im Hotel ein Verhör abgehalten wird. Elisabeth wirft nun den Stolz von sich und fleht Gatten und Sohn um ihren Beistand an, und als beide mit eisernem Gesicht jede Bekanntschaft ableugnen, stürzt sie sich aus dem Fenster. Angesichts der furchtbaren Tat legt Vita erschüttert ein umfassendes Geständnis ab. Matthias und Erwin bereuen ihre Härte nun tief, und aus dem gegenseitigen Schuldgefühl erwächst die persönliche Stimmung, die Elisabeth die Kraft gibt, das entweichende Leben festzuhalten, und allen Dreien die Aussicht auf eine glücklichere Zukunft eröffnet.

.....

nach einer Mittellisten... Als Mittel... der einen... durch einen... bei ungeleg... die kenne... die Teil... der Ge... wach... te G... als et...

der Ge... wach... te G... als et...

der Ge... wach... te G... als et...

der Ge... wach... te G... als et...

der Ge... wach... te G... als et...

La justice rétributaire.

Personnages:

James Morton, banquier.....M. Thorleif Lund
Emma, sa femme.....Mlle Ebba Thomsen
Edouard, son fils.....M. Arne Weel
Joseph Simpson, caissier-comptable..M. Robert Schyberg
Vita Bell, complice d'une bande de
voleurs internationaleMlle Stella Lind.

L'unique fils du rentier Morton le jeune Edouard est un peu léger de caractère. Il gaspille beaucoup d'argent et s'il ne réussit pas à l'extorquer de son père il ne s'adresse pas en vain à sa mère qui le gâte. Le banquier ayant été si occupé de ses affaires qu'il est devenu presque étranger à sa femme et à son fils a souvent essayé de mettre son fils à la raison, mais Edouard ne l'écoute pas et se plonge de plus en plus dans les plaisirs de la vie. Un jour quand il est consigné à sa chambre, il s'esquive tout de même. Le résultat en est que Morton abandonne son fils, malgré les protestations de sa femme. Le hasard conduit cependant Edouard à Joseph Simpson qui autrefois a été caissier-comptable à la banque de son père, mais qui a été congédié de la raison suivante: Les rapports de M. Morton avec son caissier en chef, le riche Joseph Simpson sont depuis longtemps très tendus. Un jour lorsque le chef découvre qu'il lui manque un chèque de cinq mille francs, il accuse Simpson de l'avoir pris et lui donne de suite congé. Alors Simpson jure que tôt ou tard il regrettera l'injustice commise envers lui. Peu de temps après le banquier trouve le chèque derrière son bureau, y amené par un coup de vent, mais Morton trouve trop humiliant d'annoncer à Simpson que le chèque a été retrouvé.

Par conséquent ce n'est pas par des motifs nobles que Simpson offre de l'hospitalité au fils de son ennemi mais il est simplement poussé par une haine inextinguible et pense de pouvoir frapper le père au moyen de son fils.

Les malentendus entre M. et Madame Morton ont grandis depuis l'éloignement d'Edouard. Un jour Madame reçoit une lettre de son fils qui lui supplie de l'aider. Il avoue qu'il a commis l'étourderie de mettre le nom de son père sur un billet de change qui écherra le lendemain, et qu'il lui est impossible de payer.

Madame Morton est désespérée, et puisqu'elle n'ose pas se confier à son mari et ne possède pas elle même l'argent nécessaire, elle va trouver Simpson, dont l'adresse elle connaît par Edouard. Elle raconte à Simpson qu'elle ne sait pas comment se procurer l'argent, - et enfin Simpson promet de lui prêter la somme, dont elle a besoin. Il ne le fait pas par pitié, mais il a le pressentiment que par là il avancera ses projets de vengeance.

A cause de sa gentillesse Emma Morton se sent attirée vers lui et un jour lorsqu'elle se sent triste et seule et a besoin de parler avec quelqu'un chez qui elle peut trouver un peu de sympathie et compassion, elle va trouver Simpson. Edouard l'y rencontre et mécomprend tout à fait la situation. Il conçoit des soupçons, et pense qu'il existe une liaison entre sa mère et son ami. Tout à fait bouleversé il s'élançe à la maison et raconte sa découverte à son père, et lorsque Madame Morton retourne, son mari lui commande de quitter sa maison à l'instant.

Un an plus tard.

Après la rupture avec sa femme Morton s'est tout à fait réconcilié avec son fils et lui a donné une position importante dans la banque. Un jour il est envoyé à Ostende pour des affaires importantes. Il s'agit d'un bijou qu'un homme noble étranger a laissé en gage pour un assez grand emprunt. Maintenant la somme a été remboursée et il faut par conséquent renvoyer le bijou. Chemin faisant Edouard fait connaissance avec la jolie Vita Bell et s'éprend passionnément d'elle. Il ne soupçonne guère qu'elle est complice d'une bande de voleurs internationale, qui n'est pas ignorante du but de

son voyage, elle veut essayer de prendre possession du bijou. Arrivée à Ostende Vita descend au même hôtel que son nouveau adorateur, qui est informé que le propriétaire du bijou le comte de Flissingue, n'est pas encore arrivé. -

Depuis que Madame Emma Morton fut chassée de son foyer, elle a mené une vie très dure, et maintenant elle est coiffeuse à l'hôtel où Edouard et Vita sont descendus. Elle reconnaît son fils de suite, et par hasard elle a eu vent des projets criminels de Vita Bell. Dans un télégramme elle annonce au banquier qu'Edouard se trouve en danger, puis elle fait tout son possible pour empêcher Vita de prendre possession du bijou. Par une manoeuvre rusée du côté de la criminelle, c'est Emma Morton qui est arrêtée accusée du vol. À l'interrogatoire, qui a lieu le lendemain, Edouard et son père, qui vient d'arriver refusent de connaître l'inculpée. En désespoir de cause la pauvre femme qui a tant souffert décide de se suicider, et se jette par la fenêtre. Vita Bell prend cette scène épouvantable tant au coeur qu'elle avoue en sanglotant que c'est elle qui est la criminelle.

Heureusement Emma Morton n'est pas blessée à la mort, et à côté de son lit une scène touchante a lieu entre elle, son mari et son fils. Ils ont tous les deux compris qu'ils ont eu tort, et dorénavant ils feront tout leur possible pour expier tout le mal, dont ils ont été la cause. -

.....

RETRIBUTION

Nordisk Three-Part Drama.

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,

Nordisk Films Co., Ltd.,

166-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone -
Gerrard 6172

Telegrams—
Norfileom, Ox London

"Retribution"

NORDISK DRAMA IN THREE PARTS.

R. MORTON, the banker, is so busy making money that he has no time to spare for his wife and son, and it is not to be wondered at, therefore, that the boy seeks amusement elsewhere, although he knows his father does not approve of the company he keeps. In fact, there have been many quarrels through his late hours, and when one night his father forbids him to go out at all, locking him in his bedroom, he decides to keep the appointment which he has made with Rita at the cafe in spite of his father's warnings, and leaves the house by the window. "The scoundrel shall not put his feet inside this house again," says Mr. Morton, when Edward's absence is discovered.

At the cafe Edward meets his friend Simpson, who has recently been discharged from his position as cashier at the bank by Mr. Morton, on a false charge of misappropriating money. From this time on Edward takes up his residence in Simpson's house, his father's home now being closed to him. Being in want of money, he foolishly forges his father's name to a bill, and when this falls due, being faced with prison if the money cannot be raised, he is forced to confess his indiscretion to his mother and asks her for the money with which to meet his obligation. But his mother has not the money by her, and for Edward's sake she calls on Simpson, who wishing to strike

through her at her husband, promises her the sum she wants on terms which he names. During the scene which follows, Edward himself enters the room, and taking in the situation at a glance, plainly shows his disgust and is ordered straight out of the house.

Immediately he goes to his father and tells what he has seen. "You can go back to your lover," says Mr. Morton, when his wife reaches home again, and not knowing what to do, she goes back and asks Simpson's protection, for neither her husband nor her son will have any more to do with her. And neither

will Simpson, for his object is now attained. Revenge is his. From this time on father and son are reconciled.

A year later, Edward is sent by his father to return a valuable collection of jewellery, on which a loan has been made, to its owner. On board the boat he again meets Rita, who is an adventuress sent to secure the jewels. At the hotel where they stay his mother is now a hairdresser. Seeing the pair enter and take adjoining rooms, she determines to watch them, and soon discovers the business on which Rita is engaged. The jewels are just being removed when the alarm is raised, but Rita cleverly manages to shift the suspicion on to Mrs. Morton. When Mr. Morton arrives and recognises his wife, she leaps through the window, seriously injuring herself. Then husband and wife and son are reconciled in the hospital where Mrs. Morton lies recovering from her injuries, and she is told that Rita has confessed her guilt.

Code : Retribution. Posters : 6 and 12 Sheet.